

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Baptismate Paschali Et Origine Ac Ritv Consecrandi Agnos Dei Liber

Panvinio, Onofrio

Romae, 1656

Capvt Decimvmtertivm.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11287

rum de hisce fusè, cum de Rosa aurea libro singulari dissertabo. Moris quidem est in Occidente viris Principibus aduenientibus, & cū pompa solemne ingredientibus Ciuitates offerri à Ciuibus cereos, seu scolaces e niuea, & candidiore cera cum Bellarijs.

CAPVT DECIMVM TERTIVM.

PLura, qui nequiret Iacobum Sirmondum consulat in Notis ad Ennodium, Costanum lib. 4. Institut. Christian. vbi Agnorum Dei virtutes enumerat, & Andreæ Frusij carmen inserit, vti Raynaudus, Casalium virum piū, mihiquè peramicum Romanum Patriarium patriarum Antiquitatum Scriptorem diligentissimum lib. de Vet. Eccl. Ritib. c. 5. & 38. Spondanum Episcopum Apamiensem alterum Historiæ sacræ lumen in Epitome Baronianorum Annalium, Azorium Tom. 1. Institut. Moral. l. 9. c. 9. quæst. 2. & 4. Sanchez l. 2. c. 43. Oper. Moral. Auctorem Antiquit. Liturgic. Tom. 2. Gretserum de Benediction. lib. 2. c. 34. Silu. Petrasanctam indefessum Ecclesiæ pugilem Tom. 5. Thaumata c. 15. Decus insignis Auenionis Lorinum in Act. Apostol. Tomo 1. in c. 8. versic. 32. vbi laudat Theodorū Studiten, qui epist. quadam (ea est 8. lib. 2.

K 4 in

in Cod. Column.) apud Baronium Tom.9. ad annum 814. hæc recitat S. Ioannis Chrysoftomi verba: *Ego ex cera fusam amo picturam pietatis ergo factam*, rationem quoque dat idem Theodorus ex eodem Chrysoftomo in serm. de vno Legislatore. *Vidi enim Angelum in imagine Barbarorum copias in fugam vertentem, vidi protritas Barbaras gentes, & Dauidem*, sed post subdit canonem Patrum sextæ, seu Quinæ sextæ Synodi. *In quibusdam Sanctarum imaginum picturis Agnus exprimitur, refert enim nobis Agnus hic verum Agnum, quem lex significat, quem Precursor digito demonstrat.* Hinc argui tantum potest picturam e cera S. Ioanni Chrysoftomo haud fuisse ignotam, atque approbatur sub Honorio Aug. viguisse, Romani ciues nobiles in atrijs disponebant ab antiquis vsque temporibus effictos e cera maiorum vultus, vel e Satyrographo. *Tota licet veteres exornent undique ceræ Atria, nobilitas vera est, atque unica virtus.* adi lun. lib.3. de pictur. vet. S. Carolus Borromæus Cardinalium sacri Collegij iubar immortale maximi eos faciebat, vt in Concilijs Mediolanensibus videre licet, in honore habuit, & S. Ignatius Societatis Iesu auctor e Ribadeneira in eius Vita, & Pius Quintus Pont. Max. à quo benedicti Agni sūt in opinione mirabiliterque à cunctis æstiman-
tur

tur teste Caraccia in illius Vita , & laudatus Salmeron in litteris datis Neapoli 9. Iunij anno 1566. ad eundem Cardinalem Carafam rescribens Italico idiomate ; gratiasquẽ agens de missis Agnis Dei , luculenter id attestatur . Pius ipse V. victoriæ spem faciens militibus cū Turcica classe ad Echinadas insulas pugnaturis cereos Agnos quasi sacra pignora diuisit , ea verò præclarissima consequuta est , vt Petrasancta memorat lib.1. Thaumaf. c.40. mittebat & Sixtus V. Agnos Dei Principibus cum Diplomatis , seu Breuibus Pontificijs , vt Bonardus tradit, nec ita pridem Excellentissimus Prænestes Princeps Thaddeus Barberinus Urbis Præfectus inter alia sacra dona ingentis pretij, quibus Serenissimam Mariam Austriacam Reginam Hungariæ , & Bohemiæ , deinde Imperatricem , muneratus est, Anconæ, cū ad eam Urbani VIII. Põtificis patruī sui gloriosissimæ memoriæ nomine salutandam , & excipiendam missus fuisset, vt olim anno 1193. Otho Illustrissimus Urbis Præfectus ad Constantiam Imperatricem. e Godefrido in Annalibus , Agnum Dei cereum à Pio V. sanctissimo Pontifice Benedictum obtulit cum Breui, quo Urbanus Reginæ ipsi, dum Agnum illum gestaret , Indulgentias elargiebatur. En aliquam illius partem . Dilecto filio Nobili viro

Thad-

Thaddæo Barberino nostro secundum carnē ex fratre nepoti Urbanus Papa VIII. Dilecte fili nobilis vir salutem, & Apostolicam Benedictionem. Quæ sit paterna nostra erga charissimam in Christo filiam nostrā MARIAM Hungariæ, & Bohemiæ Reginam Illustrem, charitas, & dilectio, ex hoc, vel maximè ab omnibus cognosci posse arbitramur, quod nullam occasionem paterna studia, & officia nostra eidem exhibendi, quantum cum Domino possumus, præterlabi nullo modo patiamur. Cum itaque sicut ex insinuatione à Nobilitate Tua nobis facta accepimus, Nobilitas Tua quemdam Agnum Dei cereum à felic. recordat. Pio Papa Quinto prædecessore nostro Benedictum, & quamdam imaginem ab utraque parte depictam Adæ scilicet, & Eux in Paradiso terrestri, ac transitus Moysis, & filiorū Israel in medio mari per siccum, necnon duo sacris Sanctorum, & Sanctarum Reliquijs decorata Reliquiaria eidem Reginæ Mariæ donare intendat. Nos spirituali eiusdem Mariæ Reginæ consolationi, & animæ saluti per amplius consultum esse cupientes, eidem Mariæ ut quamdiu Agnum Dei, siue imaginem, aut vnum ex Reliquiarijs huiusmodi apud se habuerit, quotiescumque Officium Diuinum Ordinarium, aut Beatissimæ Virginis Mariæ, vel

De-

Defunctorum , aut septem Psalmos Poenitentiales, seu Graduales, vel Coronam Domini, aut tertiam partem Rosarij recitauerit , aut infirmos alicuius Hospitalis visitauerit, vel pauperibus Christi subuenerit, quoties aliquod praestiterit ex operibus huiusmodi, ac verè poenitēs, & confessa Sacerdoti ab Ordinario approbato in aliquo ex Dominicis, aut Festis diebus de pracepto sacram Communionem sumpserit, piasquè ad Deum preces fuderit pro Hæreseum, & Schismatum extirpatione, pro Fidei Catholicæ propagatione, Christianorū Principum concordia, alijsquè Sanctæ matris Ecclesiæ necessitatibus, semel in Hebdomada omnium peccatorum suorum Indulgentiam consequatur, & deinceps alias Indulgentias condonans. Datum Romæ apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die iv. Ianuarij M D C. XXX. Pontificatus nostri anno octauo. M. A. Maraldus. In opere tuo R. P. Raynaudus indicat Interdicta Pontificia ne pingantur Agni Dei cerei, nec inaurantur, seu supertundantur auro, emanasse, quia id visum indecorum Sancto Carolo Mediolanensi Concilio quinto, tit. de Sacramentalibus, neu candor lædatur, ac violetur, vetitum quoque fuit illos diuendi, aut in annulis, qui digitis inseruntur, condi, iuxtà Pythagoricum præceptum, vtque vite-

tar

tur illorum contemptus, sicut imaginis Tiberianæ, de qua Suetonius c. 58. Tiberij. Sanchez lib. 1. in Decalog. c. 41. & lib. 2. c. 43. Valentia in secundam secundæ dist. 6. p. 2. Azor locis laudatis, Scortia Theorematis. 33. Suarez lib. de Simon. c. 14. Diana 3. part. art. 6. Resolut. 12. & Facundez ad 2. Eccles. prec. lib. 1. c. 4. n. 25. Illustrissimus D. Ioannes Baptista Scanarola Sidoniensis Episcopus, de cuius pietate, atque doctrina, cæterisque virtutibus quidquid dixerimus minus erit, agit doctissime de prohibita venditione Agnorum Dei, posteaquam fuere Benedicti, neue minio illinantur, alij suè coloribus, deque illorum furtis lib. 1. de Visitat. Carcer. c. 2. §. 13. e Ricciullo c. 9. in Ecclesiast. Bonacina Quæst. 1. de Simon. & Valentia Tom. 6. quæst. 17. Varia dubia proponit, & soluit idem Raynaudus de Agnorum istorum incensione, immersione, circumuestitione, contrectatione per laicos, in stabulis appensione, inque Brutis, falsatione, ac ementitione, superstitionibus, deque peccatis admissis inter eos gestandum, concludens Opus suum Tropologia egregia de illis religiosè deferendis, quemadmodum antea refellit animosè Sectariorum, quorum signifer fuit confarcinator libri, qui Apiarium Ecclesiæ Romanæ inscribitur, calumnias aduersus hæc pietatis monumenta, dinumerat etiam

etiam aliquot miracula patrata Diuinitus Agnorum virtute, quæ nunc nec est animus delibare, sed, quando nanciscar optatum otium, in Encaustice sacra, quam meditor, singula persequar, & vberius retractabo. Plura Gretserus, Lorichius, & Laurentius Beyerlink in verb. Amuletum in Theatro Magno Vitæ Humanæ, quod Lugduni prodijt hoc anno. profert ille Petrum Matthæi in septimum Decretalium, Petrum Gomez Vicepriorem Indiæ rer. in Iapon. gestar. anno 1597. Lud. Foez in Relat. rer. gest. à Soc. Iesu in Collegio Arimensi anno 1565. & litteras annuas eiusdem Societ. anno 1584. in Prouincia Mediolanensis de illis tractat narrans militem Agno munitum, quantumuis scloporum, seu bombardarum appeteretur ictibus, euasisse illæsum; Zacharias Bouerius in Annall. Capuccin. similia refert de Agno, qui macrocollone contentus à viro nobili gerebatur, B. Gomefius Miedes Archidiaconus Saguntinus, & Canonicus Valentinus in epist. ad Gregorium XIII. edita Valentia anno 1576. de arcula, in qua cerei Agnino insigni impressi, & consecrati seruati, cum alijs pijs rebus, in mare deiecta haud procul Barcinone, saluaque, ac integra prouecta Valentiam vsque mirabiliter post 30. diem. Afferunt & illos Agnos inundationem fluminum

num repressisse, extinxisse incendia, iuuisse
 prægnautes ad partus feliciter edendos. Pon-
 tificex equidem cum illis Benedicit, precari Deū
 solet, vt virtutem accipiant hæ cereæ formæ
 sanctificatæ, ne vlla pestilens aura, nec aëris
 corruptio, nullusquè morbus deuotè illas fe-
 rentibus dominetur, tradit Gretserus liberatū
 quemdam à Dæmonis incurſu, & malignitate.
 Urbanus V. cecinit: *fulgura desursum depellit,*
 & *omne malignum*, idcirco Innocentius III.
 pinnis turris Comitum Agnum cereum impo-
 fuerat, Sixtus verò V. includi Agnos aliquot
 huiuscemodi iusserat Cruci, quam præfixit acu-
 mini, seu summo fastigio Vaticani Obelisci,
 ab Episcopo Ferratino die 26. Septembris an-
 ni 1581. quo fuit erectus Obeliscus. Amule-
 ta, & Alexipharmaca à malis amoliendis, & à
 venenis procul arcendis indigitat, in Latio
 suo Christiano Franc. Scorſius. Deum orat
 Pontifex prætereà vt, qui eos gestarint, libe-
 rentur ab omni tempeſtate maris, & terræ, à
 fulmine, grandine, morbo comitali, morte
 improuisa, igne, insidijs inimicorum, & præ-
 fertim à noxijs ventis, pluuia, terræmotu, to-
 nitru, & peste, vt refert Gretſer. l.2. c.34. de
 Benedict. Quod si Pelagio I. Papa sedente, ac
 Iustiniano Aug. Imperante ad annum Christi
 542. seu 544. cum toto grassaretur orbe cru-
 delif-

delissima pestis, & pertinacissima, quam Thucydidianæ, seu Lucretianæ similem ex parte, describunt Procopius lib. 1. de Bell. Persic. Euagrius lib. 4. cap. 28. Eccles. Histor. Paulus Diac. lib. 2. c. 4. de Gest. Longobard. Histor. Miscell. Constantinopoli sedata fuit, instituta, & habita solempne supplicatione, in qua processerunt ciues, qui sacros deferebant, accensosquæ cereos ad celebrandam festiuitatem, occursum, siue ὑπαπάντης Christi, Mariæquæ Virginis matris, & Symeonis e Nicephor. l. 17. c. 18. Cedreno in Compend. Sigeberto, Siffridoquæ in Chronic. Ruperto l. 4. c. 25. de Diuin. Offic. quæ secunda Februarij die adhuc peragitur, & à Græcis ἐορτὴ φώρων, à Latinis S. Maria Candelarum nuncupatur Ptolemæo Lucensi in Annal. & Frontoni Ducæo in Plessæor. Error. Inuentar. atque Alb. Pighio in Hercule Prodico. quamuis Card. Baronius in Martyrol. ea die festiuitatem illam in Occidente antiquiorem fuisse, inductamquæ à Gelasio I. Pontifice ad Lupercalia tollenda contendat, tum à Sergio I. Litanias ordinatas cum cereis e Beda. Quidni virtute cereorum Agnorum contagio, quæ ! proh dolor in hac Vrbe nunc sæuit, extinguetur? Si cum fiducia ergà Deum, cumquæ illa, qua decet, puritate animi, ac integritate vitæ gestentur.

Pro-

Prospexisse videtur, ac præparasse Deus opportuna remedia calamitati auertendæ, quam nostra flagitia prouocant extorquentia ipsius e manu iustam vindictam. dum eam mentem immisit Sanctissimo D. N. Alexandro VII. Pontifici, qui vt Maximus ita Optimus Pastor in gregis sui vulnere magis vulneratur, sicut S. Cyprianus loquitur lib. de Lapsis, vt Agnorum Dei copiam ingentem hoc anno Pontificatus sui die Natali recurrente tam piè, tamq. religiosè consecraret. De Agnorum Dei virtutibus scripsit Stephanus Nicolini libellum Italicè, in quo meminit eorum Benedictionis, & distributionis à Paulo III. die 16. Aprilis Sabbato in Albis anno 1547. & à Iulio III. die 12. Aprilis eodem Sabbato anno 1550. & subiicit. ad Christum, qui verus est Agnus, Carmen incipiens: *Salue nostra salus, agnus mitissime salue*, tum ad Henricum II. Francorum Regem Christianissimum directos versus Iani Vitalis Panormitani, quibus initium *Candida cera Dei*, at Epilogus, qui à Panuino fuit omisus, in hæc verba exstat: *Hinc ad Te mittit saceratos Iulius Agnos. Henrice Regum maxime, vt Tibi succedant votis optata secundis, O Principum clarissime*. Contexuit & de Agnorum Dei virtutibus Libellum Italicè quoque Superantius Bracefchi ad Blancam Amedeam matrem
 anno

anno 1545. inscriptum: *Fior di Virtù Historiato*, qui me penes asseruatur exaratus calamo. Dicitur & Tractatum consuisse de Benedictione, ac virtutibus Agnorum Dei Aphonus Ciccarellus de Meuan a, & inscripsisse Guilielmo Sirleto patricio Stilenfi, & S.R. E. Cardinali Romæ 5. Aprilis 1579 qui graphicè descriptus, minioquè varijs in locis distinctus manu, vt creditur, auctoris erat (vri testantur Leo Allatius vir eruditissimus in suis Animaduers. ad fragmenta Etrusc. Antiqq. & Ciccarelli, & Labbæus in noua Biblioth. m. ss.) Romæ in Bibliothecis Altaempfiana, & Aniciana, vbi reperiri necdum potuit & in Naudæana, quæ hic nulla est Sed Ciccarellus ille falsitatibus, & nece infamis operi suo fidem detrahit, vt tanti sit illud celari; maximam verò conciliat auctoritatē pietas, eloquentia, & dignitas Eminentiss. S.R.E. Card. Augustini Valerij Veronensis Episcopi & Patricij Veneti, eximæ lucubrationi, quam de Agnorum Dei Benedictione à Gregorio XIV. Summo Pontifice anno 1591. Pontificatus primo, peracta concinnauit. Illam ab Illustri, & pererudito viro Ioanne Baptista Maro Canonico S. Angeli comiter acceptam pro Coronide libens subnecto, ne hoc etiam Herois de Sancta Ecclesia tam benemeriti excidat monumē-

L

tum.

tum. E re verò Christiana foret tanti viri Opera sparsa colligere, quò simul in lucem proferrentur, quandoquidem illa non mediocrem vtilitatem, splendoremquè allatura confido Republicæ Christianæ, cui Serenissimus eiusdem Cardinalis agnatus, & potentissimæ Republicæ Venetæ Dux Bertuccius Valerius clarissima, & celeberrima de Turcica classe ad fauces Hellesponti, & in ipsius Byzantij conspectu Victoria sub sui Principatus auspicijs reportata, & Tenedo, Lemnoquè Insulis strenuè, generosequè in potestatem redactis, Sanctissimo D. N. Alexandro VII. velut altero Moyse manus supplices ad cœlum tendente, suisque consilijs, & opibus eum indefessè adiuuante, plurimum etiam incrementi, atque ornamentum se collaturum pollicetur.

Capitulum